

A föld ölelése

Megérint a föld, megérintem a földet.
Puha, zsíros és fekete. Szórom a megnyílt
földszájba a földet, fekete koporsóra
szórom, puha, zsíros és fekete, szétomlik
ujjaim között, szinte a pórusaimba búvik.

Befed és eltakar. Valahonnan jön valaki,
siet valahova, *onnan* jön, *ahova* megy,
hosszú futása menekülés és visszatérés.
Tenyeremben szétterül a föld. *A haza ez,*
itt: menekülés és visszatérés helyszíne.

Amióta elmentem, azóta visszatértem.
Amióta a puha, zsíros és fekete földemet
a megnyílt földszájba hajítottam, azóta.
Befed és eltakar. És csöndesen várakozik.
A föld, ahonnan jöttem, mind-mind az enyém.

Nyugodtan vár a test is, a koponya, az anyag,
ami az apám volt, vagy épp maga az apám.
A testem földje ez, puha, zsíros és fekete.
Mikéntha saját magam. *Én vagyok ez a föld!*
Puha, fekete, zsíros, porhanyós anyag,

befedek mindent, betakarom az édesapám
puha takaróval. Éhes száj, mohó bélcsatorna,
mindent elleplezek, minden az enyém. Házak,
kertek, virágok, földszáj meg sírkő. Viaszos,
filmekből lopott szemgolyó. *Minden én vagyok.*